

חבר של הכלב

מתוך "סיפורים של עמי צפון"
ערך וצייר א. צ'רושין

"לא טובה החברה שמצאתי לי. היא פחדנית גדולה. עדיף שאחפש לי זאב לחבר. הוא בוודאי אינו פחדן." הלך הכלב ביער והנה מולו הולך

זאב אפור. אומר לו הכלב:
"שמע-נא זאב, הבה ונחיה ביחד ביער."
אמר הזאב: "טוב, כך יהיה לנו גם שמח יותר."

בזמנים רחוקים חיו הכלבים לבדם ביער. ולכלב נעשה עצוב ומשעמם לחיות כך לבד. הוא החליט למצוא לו חבר.
הלך, הלך ופגש ארנבת.
שאל הכלב את הארנבת "ארנבת, ארנבת, אולי נתחיל לחיות ביחד?"
"למה לא" ענתה הארנבת "נסה."
הם מצאו להם מקום מתאים ביער ונשכבו לישון. הארנבת נרדמה,
אבל הכלב עוד לא, וכשהירח עלה לשמיים הכלב התחיל לנבוח. כזה ההרגל אצלו. הארנבת התעוררה מיד. קפצה על רגליה ונזפה בכלב:
"למה אתה נובח? עוד הזאב ישמע, יבוא ויאכל את שנינו!"
הכלב השתתק וחשב:

הדוב הסכים. עבר יום, הגיע הלילה. הדוב נרדם והכלב שוב התחיל לנבוח על הירח. מהנביחות נבהל הדוב והתחיל לנזוף בכלב:

הלכו זאב וכלב ביחד. הגיע ערב ונשכבו לישון. ובחצות הכלב התחיל לנבוח. הזאב נבהל, לבו התכווץ, והתחיל לצעוק על הכלב: "למה אתה נובח? עוד ישמע אתך הדוב ויהרוג את שנינו." "הו" חושב הכלב "נראה שגם הזאב לא חזק ביותר אם הוא מפחד מדוב. אחפש את הדוב הגיבור שחזק מכולם." הכלב עזב את הזאב והתחיל לחפש את הדוב. שוב הולך לבדו ביער. הלך והלך עד שראה את הדוב מולו. ניגש אליו ואמר: "דוב, דוב גיבור, בוא לחיות יחד אתי."

"הי כלב, אם אתה רעב, תאכל
משהו, אבל אל תפריע לי לישון."
כלב השתתק, אכל דבר מה ונשכב
לישון.
מאז הוא נשאר עם בני אדם. עד
היום.

"שתוק! למה אתה נובח?" אומר
"עוד אנשים ישמעו, יבואו ויהרגו
אותנו."
"הו-הו" חושב הכלב "גם זה פחדן.
כנראה אצטרך לחפש בן-אדם."
והוא ברח מהדוב. רץ ורץ עד
שהגיע לקצה היער ונעמד לנוח
קצת. ובדיוק אז בה אדם לחפש עצי
הסקה ביער. בקצה היער פגש אותו
הכלב, ניגש אליו ואמר:
"אדם, אדם, בוא ונחיה יחד."
אמר האיש "טוב, בוא אתי" ולקח
את הכלב אליו הביתה.
בא הערב והאדם נרדם. בחצות
הכלב התחיל לנבוח, אבל האדם לא
קם. הכלב נבח חזק יותר והאדם
התעורר וקרא: